

139

F

نام

نام خانوادگی

محل امضاء

139F

صبح جمعه
۹۱/۱۲/۱۸
دفترچه شماره ۱

اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می شود.
امام خمینی (ره)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

**آزمون ورودی
دوره‌های دکتری (نیمه متبرک) داخل
در سال ۱۳۹۲**

**رشته‌ی
الهیات - فقه و مبانی حقوق اسلامی (کد ۲۱۳۹)**

تعداد سوال: ۶۰

مدت پاسخگویی: ۹۰ دقیقه

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سوالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سوال	از شماره	تا شماره
۱	مجموعه دروس شخصی (زبان عربی، فقه، اصول)	۶۰	۱	۶۰

این آزمون نمره منطقی دارد.

اسفندماه سال ۱۳۹۱

استفاده از مانشین حسب مجاز نبایشد.

حق جاپ و تکلیر سوالات پس از برگزاری آزمون بروای تعاضی انجام خلبانی و حقوقی تنها با مجوز امن سازمان مجاز می باشد و با متفقین برابر مقررات رفتار می شود.

عین الأصح و الأدق في الجواب للترجمة أو التعريب أو المفهوم (١ - ٧)**عین الصحيح:**

- ۱

- ۱) «كذبت ثمود و عاذ بالقارعة»: آنگاه که ثمود و عاد «قارעה» را فراموش کردند.
- ۲) «فاما ثمود فأهلکوا بالطاغية»: ثمود را بخاطر طغیان آنها هلاک گردانیدیم،
- ۳) «سخرها عليهم سبع ليالٍ و ثمانية أيام ...»: چون هفت شب‌انه روز آن را بر آنان مسلط کرده بودند ...
- ۴) «فاما عاذ فأهلکوا بريح صرصر عائنة»: اما عاد بوسیله بادی تند و سرکش هلاک گشتند،

و إذ نحن بقوم نرى الصلوات الخمس نافلة و تستحلّ دم الحاجاج في الحلّ و الحرم!»:

- ۲

- ۱) ناگهان به قومی برخور迪م که نمازهای پنجگانه را از مستحبات می‌شمردند و ریختن خون حاجاج را در حلّ و حرم مباح می‌دانستند.

- ۲) در آن هنگام به گروهی رسیدیم که نمازهای پنجگانه را از نوافل می‌شمردند و خون حاجیان را در مسجدالحرام و خارج آن می‌ریختند.

- ۳) در این وقت به آن قومی برخور迪م که بجای پنج نماز نمازهای نافله را بجای می‌آوردند و از ریختن خون حاجاج در مسجدالحرام آبا نداشتند.

- ۴) بطور ناگهانی به گروهی رسیدیم که نمازهای مستحب را بر پنج نماز ترجیح می‌دادند و ریختن خون حاجیان را در حلّ و حرم جایز می‌پنداشتند.

و لا تجعل الشورى عليك عضاضة فإنَّ الخوافي قوة للفوادم!»: مشورت

- ۳

- ۱) با دیگران خواری نمی‌آورد ولی قدرت زیاد، انسان را بی‌مقدار می‌کنند

- ۲) را مایه شادابی خود قرار مده، زیرا گاهی ترس موجب قدرت انسان می‌شود!

- ۳) خود را در راه افراد فرومایه قرار مده، که گاهی منشأ آن قدرت انسان است همچون پرهای مقدم و درشت کبوترها

- ۴) را مایه ذلت و خواری خود قرار مده، زیرا پرهای ریز در بالها کمکی برای پرهای درشت است!

«بدأ العَدُوكُمْيَ بِانْحصارِ الْاحتِلَلِ، وَ بَاتِ الزَّوَالُ لِأعْظَمِ مُؤَمِّرَةِ عَالَمِيَّةِ عَلَى قَابِ قَوْسِينِ أوِّلَيْ أَدْنَى!»:

- ۴

- ۱) با شکست اشغال، شمارش از صفر آغاز شد، و نابودی بزرگترین توطئه بین‌المللی در شرف انجام گرفتن است!

- ۲) شمارش معکوس برای نابود شدن اشغالگران آغاز شده، و بزرگترین توطئه جهانی در یک قدمی نابودی فرار گرفته است!

- ۳) با ضعف اشغالگری شمارش معکوس آغاز شده، و نابودی بزرگترین توطئه جهانی به اندازه فاصله دو سر یک کمان

و یا نزدیکتر شده است!

- ۴) با عقبنشینی اشغالگران، شمارش صفر شروع شد و شکست توطئه بزرگ جهانی به دروازه‌های آن و یا اندکی نزدیکتر از آن رسیده است!

«فَإِنِّي رأيتَ الغيثَ يُسَأَمُ دَاهِبًا وَ يُسَأَلُ بِالْأَيْدِيِّ إِذَا هُوَ أَمْسَكًا!». عِنْ الْمَنَسِبِ لِمَفْهُومِ الْبَيْتِ:

- ۵

- ۱) ربَّ رميَة من غير رام!
- ۲) زرَّ غُبَا تزدد حُبَا!
- ۳) من تأْنَى أَنْرَكَ ما تَعْنَى!
- ۴) ربَّ عجلة تهب ريشَا!

٦- «این مسأله می‌رود که به مهمترین و برجسته‌ترین موضوع در سخنان مقامات دشمن تبدیل شودا»:

۱) تکاد هذه القضية أن تتحول إلى أهم المواضيع وأبرزها في تصريحات سلطات العدو!

۲) يوشك هذا الأمر أن يتحول بأهم و أبرز موضوع في تصريحات مسؤولي إدارات الأعداء!

۳) لم ثبت هذه المسألة أن تتحول إلى أكثر المواضيع أهمية و بروزاً في تصريحات مسؤولي العدو!

۴) سيكون الأمر هذا أن يتحول إلى أهم الموضوعات و أعظمها في قائمة تصريحات الأعداء!

٧- «مناقفان، هر وقت فرصتي دست داده از وارد آوردن ضربه بر ما دریغ نکرده و نخواهند کردا»:

۱) كلما حصل المنافقون على الفرصة لن و لم يتخلصوا عن إرسال الضربات أبداً!

۲) إنَّ المُنَافِقِينَ لَمْ يَقْفُوا عَنْ مَارْسَةِ ضَرْبَنَا وَ لَنْ يَقْفُوا كَلَمَا سَنَحَتْ لَهُمْ الْفَرْصَةِ!

۳) إنَّ المُنَافِقِينَ لَمْ وَلَنْ يَتوَانُوا مِنْ تَوْجِيهِ الضَّرْبَةِ لَنَا كَلَمَا سَنَحَتْ لَهُمْ الْفَرْصَةِ!

۴) كَلَمَا سَنَحَتْ الْفَرْصَةُ لِلْمُنَافِقِينَ لَمْ يَنْتَهُوا مِنْ إِطْاحَتِنَا وَ لَنْ يَتَرَكُونَا أَبَدًا!

■ ■ عین الصحیح فی التشكیل (٨ و ٩)

٨-

وَ النَّاسُ أَلْفُ مِنْهُمْ كَوَاحِدٌ

وَ وَاحِدٌ كَالْأَلْفِ اَنْ اَمْرَ عَنِي

وَ لِلْفَتِنِ مِنْ مَالِهِ مَا قَدَّمَتْ

يَدَادَ قَبْلِ مَوْتِهِ، لَا مَا افْتَنَى!

(١) النَّاسُ - أَلْفُ - كَوَاحِدٌ - مَالٌ - قَبْلٌ

(٢) أَلْفُ - إِنْ أَمْرٌ - مَالٌ - قَبْلٌ

(٣) مَالٌ - قَدَّمَتْ - قَبْلٌ - مَوْتَهُ

(٤) وَاحِدٌ - قَدَّمَتْ - قَبْلٌ - إِنْ أَمْرٌ - يَدَاهُ - افْتَنَى

٩- عین الصحیح:

(١) لا يقع اسم الاستضاعف على من بلغته الحجة فسمعنها أذنه و وعدها قلبها،

(٢) إنَّ أَمْرَنَا صَبَّعَ مُسْتَصْبَعَ، لَا يَحْمِلُهُ إِلَّا عَبْدٌ مُؤْمِنٌ امْتَحَنَ اللَّهَ قَلْبَهُ لِلإِيمَانِ،

(٣) فَلَمَّا بَطَرَقَ السَّمَاءُ أَعْلَمَ مِنِّي بَطَرَقَ الْأَرْضَ، قَبْلَ أَنْ تَشْفَرَ بِرْجَلَهَا فِتْنَةً تَطَأَ فِي خَطَامَهَا ...

(٤) وَ لَا يَعِي حَدِيثَنَا إِلَّا صَنَوْرٌ أَمِينَةٌ وَ أَحْلَامٌ رَزِينَةٌ؛ أَيُّهَا النَّاسُ، سَلُوْنِي قَبْلَ أَنْ تَقْدُونِي،

■ ■ عین الصحیح فی الإعراب و التحلیل الصرفي (١٠ - ١٢)

١٠-

﴿وَ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمَهُ أَعْبُدُ اللَّهَ وَ اتَّقُوْهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾:

(١) ذَلِكُمْ: إِشارةٌ لجمع البعيد - معرفة - مبنيٌ على السكون / مبتدأ و مرفوعٌ مهلاً، و الجملة اسمية

(٢) خَيْرٌ: مشتقٌ و اسم تفضيل (أصله: أَخِيرٌ) - نكرة - معرفٌ - صحيح الآخر - ممنوعٌ من الصرف / خبر مفرد و مرفوع

(٣) إِذْ: اسم غير متصرف - من الأسماء الملازمة للإضافة - نكرة مخصوصة - مبنيٌ على السكون / ظرف غير متصرف أو مفعولٌ فيه للزمان و متعلقٌ فعل «قال»

(٤) اتَّقُوا: أمرٌ - للمخاطبين - مزيدٌ ثالثٌ من باب افعال - معتلٌ و لفيفٌ مفروقٌ (له الإعلال بالحذف و الإبدال و الإدغام) / فعلٌ و فاعله ضمير الواو البارز ، و الجملة فعلية

- ١١ - (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَلَمًا):
- ١) خمسين: من أعداد العقود الأصلية — جمع سالم للمذكر بالإلحاد — نكرة — معرب / مستثنى متصل موجب و منصوب بالياء
 - ٢) عالماً: مفرد مذكر — مشتق و اسم فاعل (مصدره: عموم) — نكرة — معرب — صحيح الآخر / تمييز مفرد و منصوب و مميزة الملفوظي «خمسين»
 - ٣) ألف: اسم — مفرد مذكر — من الأعداد المفردة الأصلية — نكرة محضة — معرب — ممنوع من الصرف / ظرف أو مفعول فيه للزمان و منصوب، و متعلقه فعل «لبث»
 - ٤) سنة: مفرد مؤنث — جامد و غير مصدر (مادته «و سن») — نكرة — معرب — صحيح الآخر — منصرف / تمييز مفرد و مجرور، و مميزة الملفوظي «ألف»
- ١٢ - «أَيَّهَا النَّاسُ مَنْ عَرَفَ مِنْ أَخِيهِ وَثِيقَةَ دِينِ وَسَادَ طَرِيقَ، فَلَا يَسْمَعُنَّ فِيهِ أَقْوَابَ النَّاسِ!»:
- ١) يسمعن: للغائب — مجردة ثلاثي — صحيح و سالم — لازم — مبني للمعلوم — معرب / فعل مجزوم محل بحرف «لا» الناهية
 - ٢) وثيقة: مفرد مؤنث (و الناء للنقل أو التحويل) — مشتق و صفة مشتبهه (مصدره: وثوق) — معرف بالإضافة / مفعول به و منصوب
 - ٣) أقواب: جمع تكسير (منتهي الجموع، مفردته: أقوال) — جامد — ممنوع من الصرف (و لكنه بقبل الكسر بسبب إضافته) / مفعول به و منصوب
 - ٤) الناس (أيتها الناس ...): اسم جمع (واحدته: إنسان) — جامد (غير مصدر) — معرف بالـ — معرب / بدل كل من كل و مرفوع بالتبعية للفظ المبدل منه
- ■ عين المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (١٣ - ٢٠)
- ١٣ - عين الخطأ للفراغ: يا أدعوا الله في كل الأحوال!
- ١) مؤمنين!
 - ٢) مؤمنان!
 - ٣) مؤمنات!
 - ٤) مؤمنتان!
- ١٤ - (لِيَسَ اللَّهُ بِظَلَامٍ لِلْعَبْدِ). عين الصحيح للفراغ: إنَّ الْأَلَمَ فِي الْآيَةِ الْكَرِيمَةِ
- ١) للملكيَّة!
 - ٢) للتعليق!
 - ٣) للتفويبة!
 - ٤) للتبيين!
- ١٥ - عين المضارع منصوبياً:
- ١) أطمنت أن لا أعود مرة أخرى!
 - ٢) حسبت أن أخرج بعد هذا الفصل!
 - ٣) فهمت أن قد ينجح أخيك السنة!
 - ٤) علم الله أن سيكون الفوز حتماً!
- ١٦ - عين الخطأ:
- ١) أنت، إنْ تجتهد و تُحاولي تتجح و تفزو!
 - ٢) أنت، إنْ تجتهد و تُحاولي تتجحي و تفزو!
 - ٣) أنت، إنْ تجتهد و تُحاولي تتجح و تفزو!
 - ٤) أنت، إنْ تجتهد و تُحاولي تتجحي و تفزو!

١٧ - عين الصحيح (في الخبر):

- ٢) لعُزْرَك أَقْسَم لِنَّ الْفَلَاح يَشْمَلُنَا جَمِيعاً!
٤) لَوْلَا الْكِتَاب يَكُون بَيْنَنَا لَكُنَا أَمْتَيْنَا!

١) الْطَّلَبَة يَسْتَقِرُون في مَكْتَبَة الْكُلِّيَّة!

٣) الَّذِي يَبْكِي مِنَ الْجُوع فِي حَاجَةٍ إِلَى الرَّعَايَا!

١٨ - عين «كم» لا يمكن أن تكون استلهامية:

- ٢) كَمْ بَشَرَى أَبْشِرُهُمْ.
٤) كَمْ طَالَتْ مِنْ كِتَابٍ.

١) كَمْ إِجَابَة أَجَبَتْ حَتَّى الْآنِ.

٣) كَمْ سَاعَ بَيْنَكُمْ.

١٩ - عين الخطأ:

- ١) إِنَّهَا جَمِيلَة الْوِجْه وَ قَبِحَ عَمَلُهَا وَ لَكُنَّهَا حَسَن سُلُوكُهَا!
٢) إِنَّهَا جَمِيلَ وَجْهًا وَ قَبِحَةُ الْعَمَل وَ لَكُنَّهَا حَسَنَةُ السُّلُوك!
٣) إِنَّهُ جَمِيلُ الْوِجْه وَ قَبِحَ عَمَلُ وَ لَكُنَّهُ حَسَنَةُ السِّيرَةِ!
٤) إِنَّهُ جَمِيلُ الْوِجْه وَ قَبِحَ عَمَلاً وَ لَكُنَّهُ حَسَنَةُ سِيرَتِهِ!

٢٠ - عين الخطأ:

- ٢) أَيَّدُونِي وَ أَيَّدَتِ الصَّادِقُونَ!
٤) أَيَّدُونِي وَ أَيَّدَتُهُمُ الصَّادِقُونَ!

١) أَيَّدَنِي الصَّادِقُونَ وَ أَيَّدُتُهُمْ!

٣) أَيَّدَنِي وَ أَيَّدُتُهُمُ الصَّادِقُونَ!

٢١ - مصدق «من لا تقبل شهادته، لا ينفذ حكمه» كدام است؟

- ٢) حُكْمُ الرُّوْج لِزَوْجِهِ وَ الزَّوْجَة لِزَوْجِهَا
٤) حُكْمُ الْوَلَدِ عَلَى الْوَالِدِ

١) حُكْمُ الْإِخْرَاج عَلَى أَخِيهِ وَ لَهُ

٣) حُكْمُ الْأَبِ عَلَى وَلَدِهِ وَ لَهُ

«لَوْ أَدْعَى الرُّوْجُ اسْلَامَهُمَا مَعًا فَالنِّكَاحُ باقٌ وَ قَالَتِ الزَّوْجَةُ اسْلَمْنَا مَرْتَبًا فَلَا نِكَاحٌ،»

- ٢) فَالظَّاهِرُ لِلزَّوْجِ فَيَحْلِفُ
٤) فَالظَّاهِرُ وَ الظَّاهِرُ لِلزَّوْجِ فَيَحْلِفُ

١) فَالظَّاهِرُ لِلزَّوْجِ فَتَحْلِفُ

٣) فَالظَّاهِرُ لِلزَّوْجِ فَتَحْلِفُ

فرشی فروخته می شود در حالی که بیع مقرن به خیار شرط است و مشتری بلا فاصله آن را به رهن می گذارد، مطابق نظر محقق حلی (ره) در شرایع، رهن چه حکمی دارد؟

- ٢) باطل است.
٤) صحيح است اگر خیار برای راهن باشد.

١) صحيح است.

اذا اختلافاً في المبيع بأن قال البائع بعتك هذا الثوب فقال المشتري بل هذا الثوب

٢) يتحالفان فتبطل دعواهما

٣) فالقول قول المشتري مع يمينه

مطابق نظر محقق حلی در شرایع، کدام بیع صحیح است؟

- ١) بیع یک کیلو گوشت گاو اهلی به ۱/۵ کیلو گوشت گاو وحشی

٢) بیع یک کیلو گوشت گوسفند به ۱/۵ کیلو گوشت بز

٣) بیع یک کیلو پنیر به ۱/۵ کیلو شیر

٤) همه موارد ربوی و باطل است.

٢٢ -

٢٣ -

٢٤ -

٢٥ -

- ٢٦- لو مضت مدة عن مشاهدة الفاكهة و شك في تغيرها و عدمه
 ١) صح بيعها لعموم أهل الله البيع
 ٢) صح بيعها لاصالة البقاء
 ٣) لا يصح بيعها لعدم كفاية المشاهدة
 ٤) لا يصح بيعها لامكنته المشاهدة.
- ٢٧- «لو أنكر المضمون له القبض من الضامن فشهادته المضمون عنه،
 ١) لا يقبل شهادته
 ٢) يقبل شهادته
 ٣) يقبل شهادته لو كان أمراً بالضمان
 ٤) يقبل شهادته لو لم يكن أمراً بالضمان
- ٢٨- لو قال الموصى: «أعطوا أمي وأخي وأختي»،
 ١) فلكل من الأم و الاخت الثلث
 ٢) فلكل من الأم و الاخت الثلث
 ٣) فللام الثلث و للأخ ضعف الاخت
 ٤) فللام الثلث و للأخ ضعف الاخت
- ٢٩- «لو أقرَّ المريض،
 ١) يحتسب من أصل التركة مع عدم احتمال الكذب
 ٢) يحتسب من الثلث
 ٣) يحتسب من الثلث مع العلم بإرادة تخصيص المقرَّ له بالمقرَّ به
 ٤) يحتسب من الثلث مع الظن بإرادة تخصيص المقرَّ له بالمقرَّ به
- ٣٠- لو شرط الخيار في النكاح،
 ١) يقع التراضي على النكاح وعلى الخيار و الثاني باطل دون الأول
 ٢) يقع التراضي على النكاح مع الخيار و بطل الخيار دون العقد
 ٣) يقع التراضي على النكاح مع الخيار و بطل العقد
 ٤) يقع التراضي على النكاح مع الخيار و صح
 در کدام مورد، زوجه قسم می خورد؟
- ٣١- ١) لو ادعت الزوجية و أنكر
 ٢) لو ادعت الولادة منها و أنكر
 ٣) لو ادعت الولادة لستة أشهر من الوطء و أنكر
 ٤) لو ادعت الدخول ليلحق الولد بالزوج و أنكر
- ٣٢- در کدام حالات، سهم پسر و دختر متفاوت است؟
 ١) اجتماع پسر دختر و دختر پسر
 ٢) اجتماع دختر پسر و پسر دختر
 ٣) اجتماع دختر پسر و پسر پسر
- ٣٣- از این روایت، کدام نکته قابل استفاده است؟: «عن الباقر عليه السلام في ابن اخت لاب و ابن اخت لام: لابن الاخت للاب البافى».
 ١) ثبوت فاعده «من كان عليه الغرم فله الغنم».
 ٢) حجب كلانه الام عمما زاد عن نصبيه
 ٣) تخصيص قوله تعالى: «للذكر مثل حظ الاناثين».
 ٤) ارث الاخت للاب بالقراءة خلافا للالية و الاجماع و لهذا يضعف الرواية.

-۳۴- مرد بیماری همسرش را طلاق داده، در عده‌ی او زوجه دیگری اختیار می‌کند و یک روز پس از انقضای عده زوجه اول، از همان بیماری وفات می‌کند. کدام گزینه در باب ارث زوجیت صحیح است؟

(۱) نصف سهم زوجیت به همسر دوم می‌رسد.

(۲) $\frac{1}{16}$ یا $\frac{1}{8}$ ترکه به همسر دوم می‌رسد اگر مدخله باشد.

(۳) $\frac{1}{8}$ یا $\frac{1}{4}$ ترکه به همسر دوم می‌رسد حتی اگر مدخله نباشد.

(۴) اگر طلاق رجعی باشد، زوجه اول ارث می‌برد و اگر باشند باشد، ارث نمی‌برد.

-۳۵- اگر زوج ادعای طلاق خلع و زوجه ادعای طلاق رجعی کند، کدام گزینه صحیح است؟

(۱) با قسم زن و یک شاهد، طلاق رجعی ثابت می‌شود.

(۲) با قسم مرد و یک شاهد، خلع ثابت می‌شود.

(۳) برای اثبات هریک از دو ادعا دو شاهد لازم است.

(۴) برای اثبات هریک از دو ادعا قسم مدعی و یک شاهد کافی است.

-۳۶- بسط العذ

(۱) بالتنوبه قبل الاقرار

(۲) بالتنوبه قبل الاقرار و بعده

-۳۷- کدام گزینه صحیح است؟

(۱) لو أقر السفيه والمفلس بالسرقة يثبت المال بعد رفع الغلس.

(۲) لو أقر السفيه والمفلس بالسرقة يثبت المال بعد الرشد.

(۳) لو أقر السفيه بالسرقة يقطع و يثبت المال بعد الرشد.

-۳۸- کدام یک از مصالحه‌های زیر باطل است؟

(۱) صلح التقدیم المتجانسين مع عدم القبض في المجلس.

(۲) صلح المتجانسين مع اشتراط ازیاده.

(۳) صلح لحم الغنم بالحمل الشاة بعد النجع مع نقصان احدهما عن الآخر.

(۴) يصح الجمیع لعدم شمول ادلة المنع في هذه الموارد لغير البيع على الاقوی.

-۳۹- مطابق نظر شهید ثانی در شرح لمحة کدام گزینه از آیه شریفه: «فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحُقْكَمَ سَفِيهًأَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يُسْتَطِعُ إِنْ يَعْلَمْ

هو فليممل ولیه بالعدل» و آیه شریفه: «فَإِنْ تَسْتَعْفُ مِنْهُمْ رَشْدًا فَادْفُعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ» استفاده می‌شود؟

(۱) ثبوت الحجر للسفیه و زواله عنه باذن الحاکم فیهما.

(۲) ثبوت الحجر بالسفه من دون اذن الحاکم.

(۳) ثبوت الحجر للسفیه باذن الحاکم و زواله عنه من دون اذنه.

(۴) کون المقتضی لثبوت الحجر نفس السفه فیثبت بدون اذن الحاکم و بیزول باذن الحاکم.

-۴۰ اگر ۳ زن، مردی را بکشند و اولیاء دم یک زن را قصاص کنند، کدام گزینه صحیح است؟

۱) هریک از دو زن $\frac{1}{4}$ دیه کامل به زن قصاص شده می‌پردازند.

۲) هریک از دو زن $\frac{1}{4}$ دیه کامل به زن قصاص شده می‌پردازند.

۳) هریک از دو زن $\frac{1}{3}$ دیه کامل به زن قصاص شده می‌پردازند.

۴) هریک از دو زن $\frac{1}{12}$ دیه کامل به زن قصاص شده می‌پردازند.

-۴۱ درباره وجوب دفن میت کدام گزینه صحیح است؟

۱) أحد الناس به نحو غیر معین مکلف است.

۲) عصیان همه معقول نیست، همان‌طور که امثال همه معقول نمی‌باشد.

۳) همه مردم مکلف به دفن میت هستند.

۴) مکلف همان کسی است که میت را دفن می‌کند و در واقع معلوم است اگر چه نزد ما مجہل می‌باشد.

-۴۲ شهید اول (ره) فرموده است: «يجب الحج على المستطيع من الرجال والنساء والخناثى على انفور مرة (واحدة)» کدام یک از گزینه‌های زیر می‌تواند حکم ذکر شده در عبارت را با دلیل آن به درستی تبیین کند؟

۱) «يجب الحج ... على الفور» به دلیل امر در آیه شریفه: «فاستقبوا الخبرات»

۲) «يجب الحج ... على الخناثى» به دلیل عمومیت فاعل فعل در آیه شریفه: «و سارعوا إلى مغفرة من ربكم»

۳) «يجب الحج على المستطيع ... مرة واحدة» به دلیل آیه شریفه: «و لله على الناس حج البيت من استطاع اليه سبيلا»

۴) «يجب الحج على المستطيع من الرجال والنساء والخناثى» به دلیل آیه شریفه: «و لله على الناس حج البيت من استطاع اليه سبيلاً»

-۴۳ در آیه شریفه: «.... فكفارته اطعم عشرة مساكين من أوسط ما تطعمون أهليكم أو كسوتهم أو تحرير رقبة فمن لم يجد فصيام

ثلاثة أيام ذلك كفارة أيمانكم إذا حلتفتم» کدام گزینه وجود دارد؟

۱) واجب مشروط - واجب نفسی - واجب کفایی

۲) واجب معلق - واجب تخيیری - واجب عینی - واجب تعیینی

۳) واجب مشروط - واجب تخيیری - واجب عینی - واجب نفسی

۴) واجب مشروط - واجب تخيیری - واجب عینی - واجب غیری

-۴۴ از کدام یک از جملات زیر که دلیل بر وجوب نماز صبح می‌باشد می‌توان فهمید بعد از طلوع خورشید قضا واجب است؟

۱) «صلَّ من طلوع الفجر إلى طلوع الشمس»

۲) «اقم الصلاة من طلوع الفجر» - «إجعل صلاتك إلى طلوع الشمس»

۳) «أقم الصلاة من طلوع الفجر» - «إن تمكنت فاجعل صلاتك إلى طلوع الشمس»

۴) «أقم الصلاة إلى طلوع الشمس» - «إن استطعت فاجعل صلاتك من طلوع الفجر إلى طلوع الشمس»

- ۴۵ در مورد آیه شریفه: «وَإِنْ خَفِتُمْ شَقَاقَ بَيْنَهُمَا فَابْعُثُوا حَكْمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكْمًا مِّنْ أَهْلِهِ» که در مورد اختلاف زوجین است، کدام گزینه صحیح است؟
- (۱) آیه مفهوم ندارد اگر چه شرط دارای اطلاق نیز هست.
 - (۲) مفهوم آیه، نفی وجوب بعث در فرض عدم خوف از شقاق است نه در فرض عدم شقاق.
 - (۳) آیه مفهوم ندارد؛ زیرا در مقام بیان تمام شرایط وجوب بعث نیست.
 - (۴) شرط مطلق است؛ لذا مفهوم آیه، نفی وجوب بعث در فرض نفی اختلاف است.
- ۴۶ الاصل العملى في المسببات هو.....
- ۴۷
- (۱) التداخل للبرائة
 - (۲) عدم التداخل لثبت التكاليف المتعددة
 - (۳) عدم التداخل لو تعدد التكليف و التداخل لو اتحاد التكليف
 - (۴) عدم التداخل لأن الشك في الامتنال بعد فرض وحدة التكليف بافرض وحدت حكم، در کدام مورد عموم یا اطلاق جمله اول همچنان حجیت دارد؟
- (۱) به همه استادان احترام بگذارید - به همه استادانی که درس دین داده‌اند احترام بگذارید.
 - (۲) هر گندمی زکات دارد - هر گندمی اگر به حد نصاب برسد زکات دارد.
 - (۳) عامی باید از مجتهد تقليد کند - عامی باید از مجتهد عادل تقليد کند.
 - (۴) در هر سه مورد حجیت اولی تضییق می‌شود.
- ۴۸ در دوران بین وجوب و حرمت، اگر مکلف عمل را ترک کند و سپس یقین به وجوب پیدا کند،
- (۱) تخییر، اصل معذّر است لذا مجری است و اتیان عمل واجب نیست.
 - (۲) باید عمل را انجام دهد؛ چون حکم ظاهري تخییر مجری از حکم واقعی نیست.
 - (۳) باید عمل را انجام دهد؛ اگر چه بحث اجزاء حکم ظاهري از واقعی در اینجا بلا موضوع است.
 - (۴) اگر واجب وقت باشد، تخییر مجری نیست و اتیان عمل واجب است؛ به خلاف واجب غیر وقت.
- ۴۹ چنانچه نسبت به جهر و اخفات قرائت در مورد نماز ظهر در روز جمعه دو قول «حرمت جهر» و «استحباب جهر» وجود داشته باشد، قول به وجوب بلند خواندن نماز در فرض فوق، برخلاف کدام نوع اجماع است؟
- (۱) اجماع محتمل المدرک
 - (۲) اجماع مرکب
 - (۳) اجماع مستند
 - (۴) اجماع سکوتی
- ۵۰ اگر تولد شود فعل معصوم (ع) از اختصاصات او است یا مشترک میان همه مردم است، فعل معصوم برای دیگران حجت است یا خییر؟ چرا؟
- (۱) محمل و غیرقابل اخذ است؛ زیرا فعل فاقد اطلاق است.
 - (۲) حجت نیست؛ زیرا در موارد مشکوک نمی‌توان به سنت عملی تمسک کرد.
 - (۳) حجت نیست؛ زیرا فعل دلیل لبی است و فاقد لسان است.
 - (۴) حجت است؛ زیرا قاعده کلی مقتضی اشتراک معصوم (ع) با دیگران در تکالیف است.
- ۵۱ کدام گزینه در مورد تفاوت بنای عقلاء و حکم عقل درست است؟
- (۱) بنای عقلاء تنهای شامل امور کلی است.
 - (۲) حکم عقل با بنای عقلاء، تفاوتی ندارد.
 - (۳) بنای عقلاء لزوماً ریشه در حکم عقل ندارد.
 - (۴) حکم عقل برخلاف بنای عقلاء، امور کلی و جزئی را شامل است.

-۵۲

در مورد سیره عقلا و سیره متشرعه کدام گزینه صحیح است؟

- (۱) حجت سیره عقلا از سکوت معصوم فهمیده می شود؛ بخلاف حجت سیره متشرعه.
- (۲) سیره متشرعه نیز به سیره عقلا بر می گردد؛ چون همه متشرعه از عقلا هستند و به ارتکاز عقلایی عمل می کنند.
- (۳) نحوه دلایل هر دو نوع سیره بر حکم شرعی یکسان است؛ زیرا معصوم (ع) هم از عقلا است هم از متشرعه.
- (۴) سیره های متشرعه در دهه های اخیر ممکن است ناشی از بی مبالغی نسبت به دین باشد؛ لذا حجت نیست؛ برخلاف سیره عقلانیه در زمان های مذکور.

-۵۳

در مورد دو دلیل متعارض؛ «یجب صلاة الجمعة» و «یحرم صلاة الجمعة» کدام گزینه صحیح است؟

- (۱) می توان فهمید نماز جمعه مستحب نیست؛ اگرچه وجوب و حرمت قابل اثبات نمی باشد.
- (۲) اگر اصل اولی تخییر باشد، استحباب نفی می شود و اگر اصل اولی تساقط باشد، استحباب محتمل است.
- (۳) اصل اولی تخییر است؛ چون اطلاقات ادله حجت چنین اقتضا می کند؛ لذا نماز جمعه مستحب نیست.
- (۴) اصل اولی تساقط است؛ بنابراین وجوب و حرمت قابل اثبات نیست و حتی احتمال استحباب نیز وجود دارد.

-۵۴

در روایت زراره آمده است: «الرجل ينام وهو على وضوء أيوجب الخفقة والخفقان عليه الوضوء؟ قال (ع): لا. قلت له: فإن حرث في جنبه شيء و هو لا يعلم؟ قال: لا ... فإنه على يقين من وضوئه ولا ينقض اليقين بالشك أبداً». از این روایت چه نکته ای استفاده می شود؟

(۱) اینکه در موارد شک، یقین به سبب استحکامش قابل نقض نیست.

(۲) اینکه استصحاب درخصوص شباهت و جوبیه حجت است؛ زیرا سؤال زراره از وجود وضو بود.

(۳) اینکه مراد از «اليقین» متین است نه صفت یقین و لذا باید صلاحیت استمرار داشته باشد.

(۴) اینکه استصحاب درخصوص شباهت موضوعیه حجت است؛ زیرا شک زراره در عارض شدن نوم بود.

-۵۵

(۱) استصحاب فرد و کلی قسم ثانی جاری می شود. (۲) استصحاب فرد و کلی جاری می شود.

(۳) فقط استصحاب کلی قسم اول جاری می شود. (۴) فقط استصحاب فرد جاری می شود.

-۵۶

با فرض شک در جزئیت، در کدام یک از موارد زیر احتیاط واجب است؟

(۱) اگر شبیه ناشی از عدم نص باشد. (۲) اگر شبیه ناشی از تعارض نصین باشد.

(۳) اگر شبیه ناشی از اجمال نص باشد. (۴) اگر شبیه ناشی از امور خارجیه باشد.

اگر ندانیم آیا ظرف اول داروی واجب الشرب است و ظرف دوم خمر است یا بالعكس، وظیفه ما چیست؟

(۱) باید احتیاط کند به نحوی که به امتنال هر دو حکم یقین نماید.

(۲) به دلیل اقوا یومن ملاک وجوب از حرمت باید هر دو را استفاده کند.

(۳) باید یکی از دو ظرف را استفاده کند و دیگری را ترک نماید و در انتخاب مخیر است.

(۴) باید یا هر دو را استفاده کند یا هر دو را ترک نماید تا به امتنال یکی از دو حکم یقین کند.

اگر شک گنیم حادنهای شبیه اتفاق افتاده یا یکشنبه،

-۵۷

(۱) اصل این است که شبیه اتفاق نیفتاده است.

(۲) این اصل که شبیه اتفاق نیفتاده، میتلبا به معارض است.

(۳) استصحاب در مثال مذکور قابلیت جریان ندارد.

(۴) اصل این است که شبیه اتفاق نیفتاده و یکشنبه اتفاق افتاده است.

-۵۸

-۵۹-

لو شک فی الحرمة و ارتكب الفعل قبل الفحص عن الحكم، فالمشهور

- (۱) يعاقب على ترك التعليم.
- (۲) يعاقب على ترك التعليم و فعل الحرام لو كان حراما واقعا.
- (۳) يعاقب على ارتكاب الحرمة لو فعل الحرام واقعا.
- (۴) لا يعاقب على الحرام الواقعي لقبح تكليف الجاهل مضافا الى عموم ادلة البرائة.

-۶۰-

اگر شک کند نماز ظهر او فوت شده یا مغرب و در واقع ظهر فوت شده باشد، کدام گزینه صحیح است؟

- (۱) موافقت قطعی واجب است و نسبت به نماز مغرب، لزوم اینیان از باب مقدمه علمیه می باشد.
- (۲) موضوع وجوب فضای فوت واقعی است و احتیاط واجب است.
- (۳) موافقت احتمالی کافی نیست؛ زیرا دلیل تکلیف مطلق است.
- (۴) همه موارد صحیح است.